

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: уліця Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасаж Гавмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік зр. 2-40
на пів року „ 1-20
на чверть року „ —60
місячно . . . „ —20

Поодинокє число 1 кр.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5-40
на пів року „ 2-70
на чверть року „ 1-35
місячно . . . „ —75

Поодинокє число 3 кр.

Вісті політичні.

(Велика несподіванка або зміна міністерства у Відні. — Post. Lloyd о новім президенті міністрів. — Чутка о складі нового кабінету. — Розкладовий процес в Хіні і будова залізниць тимже).

Вчорашна депеша з Відня принесла нам до Львова велику несподіванку: Его Вел. Цісар прийняв упрощену димієню цілого міністерства і іменував тайного радника гр. Франца Тун-Гогенштайна (бувшого намістника в Празі) президентом міністрів, та поручив єму утворити новий кабінет. Аж до часу іменування нового міністерства має урадувати дотеперішнє.

Що правда, вже від довшого часу ходила чутка о зміні міністерства а в послідних двох неділях не було майже дпя, щоби о тім не писали віденські газети та не робили великих комбінацій, в котрі втягали і особу гр. Фр. Туна; але серед того хаосу і нераз просто суперечних собі вістий та заперечень, годі було виміркувати, що може бути дійсно правдою. Комбінаціям, в котрі входив також і гр. Тун, не хотіло ся тим більше вірити, що гр. Тун, яко бувший намістник Чехії, зовсім не був свого часу на руку Молодочехам, і годі було припускати, щоби они тепер, коли все-таки дійшли до якогось впливу в політиці, могли зовсім уважати ся вдоволеними правительством, на чолі котрого стояв би гр. Тун. Також годі було припускати, щоби міністер-

ство бар. Гавча уступало в пору, коли не було до того бодай зовсім видних і некучих причин. Правда, говорено щось, що угода з Угорщиною може також вплинути на зміну правительства, але й в сій справі не було також нічого такого чувати, що моглоби було так скоро спонукати ту зміну. Так отже димісія кабінету бар. Гавча прийшла зовсім несподівано, і то так, що не то ще не сигналізовано з Відня скорої можливости того, але навіть в послідних днях ніхто вже о тім і не говорив, ба й круги політичні були певні того, що становище кабінету гр. Гавча єсть зовсім сильне. У вчорашних ранішних газетах не було ще ні найменшої звістки о наставшій зміні і аж пізнійші депеші принесли ту вість, та висликали очевидно велику сензацію.

Post. Lloyd обговорюючи іменованє гр. Туна президентом міністрів каже: Гр. Тун має без сумніву точно виточену програму і буде старати ся єї перевести. Безпримірний заколот, тровленє одних на других, бутванє всіх злих пристрастий і інстинктів в народах — то все формально з криком домагає ся дїла повної сили. Не здає ся, щоби гр. Тун принїє з собою федералїзм, але так само не можна й того припускати, щоби в зміні правительства була просто лиш зміна осіб. Новий муж має передовсім задачу і волю зробити за всяку ціну порядок. Его покликанє єсть memento для партій і народностей, в котрих руках то лежить, щоби закінчили раз злощастні спори.

Лїста новою кабінету мабуть ще доси не уложена, хоч говорять, що новий президент мав ще вчера вечером предложити Монарєї

лїсту членів нового правительства. Яко чутку можна хїба поки що лиш то занотувати, що після деяких комбінацій мав би міністром фінансів стати знову др. Біліньскій, а гр. Пініньскій міністром справедливости. Коли-ж би міністром фінансів став молодоческий пос. др. Кайцль, то др. Пініньскій став би міністром справедливости а пос. Яворекій міністром для Галичини. Ще після иншої комбінації мав би др. Кайцль стати міністром для Чехії а в такім случаяу гр. Пініньскій став би міністром для Галичини а др. Бернрайтер яко репрезентант німецкої більшої посїлости міністром справедливости. Однаком то лиш здогади і не можна ще нічого певного сказати. Лїста нового кабінету буде мабуть нинї оголошена.

Над Хіною повисла мабуть така сама судьба як над Туреччиною в Європі. Не досить того, що чужі народи Росіяни, Німці, Французи, Англіїці, Італїянци та Япашці зачали в послідних часах чим раз більше пхати ся до Хіни, але й внутрішнє положенє єї єсть того рода, що грозить їй лиш розкладом. Звістно загально, що правдиві Хінці єсть великими противниками теперішньої пануючої династїи маджурскої. Многі тайні товариства в Хіні єсть найлілїшим доказом, що Хінці не покинуть гадки, щоби позбути ся сеї династїї, однаком доси не мали они відваги виступити явно та піднести прапор революції. Аж тепер заносить ся на то, хоч не зі сторони тих тайних товариств, що тим більше може мати значєнє. З Лондону доносять іменно, що віцекоролї провінцій Юнан і Нанкін збунтували ся і постановили утворити з своїх провінцій окре-

Остров з закопаними скарбами.

(З англійського — Р. Л. Стивенсона.)

(Дальше).

Так уйшли ми може пів милї та доходили до верхка вижини, коли чоловік, що був на передї найдалше на ліво, наробив нараз великого кряку, як би чогось дуже перепудив ся. Став кричати і кликати раз по раз, щоби другі бігли чим скорше до него.

— Та чей не знайшов скарбів — відозвав ся старий Морган, і біжучи попри нас з правого боку, пігнав чим скорше наперед — бо скарби знаходять ся певно там на верхку.

Та й дійсно то було зовсім щось иншого, як ми о тім переконали ся, коли прийшли до того місця. При сподї якоїсь досить великої цїні лежав людський кістяк на землі, заслонений бурянами, а на нїм були ще шматки з якоїсь одежі. Менї здає ся, що тогди кождому мусїв був піти мороз по тілі.

— То був якийсь моряк — сказав Джордж Меррі, що сумнівїйший як другі, приступив близько до кістяка та придивив ся шматкам з одежі на нїм. — Отсе бодай сукно з одежі моряків.

— Ау, ау, — сказав на то Зільвер — може бути. — А може ти гадав, що знайдеш тут якого єпископа? Але скажіть менї, в котру сторону показують его кости, они не лежать природно.

Та й дійсно! Коли ми за другим разом ліпше придивили ся, здавало ся неможливим, щоби тіло лежало в своїм природнім положеню. Винявши малий нелад, (якого наробили може птиці, що его зїли) лежав той чоловік просто як сьвічка, ноги его показували в одну сторону, а руки зложені понад головою як у того, що скаче у воду, в другу як-раз противну.

— Моїй старій головї здає ся, — сказав Зільвер — що тут єсть компас а там кінчик кістякового острова. Ану-ко подивїть ся, чи правду кажу.

Так і стало ся. Тіло показувало простїсенько в ту сторону як острів, а компас показував ОЗО до О.

— Я то собі зараз так гадав — відозвав ся кухар — що отсе має бути показник дороги. Саме онтуди вздовж іде наша лїнія до поллярної звїзди і до хороших доларів. Але чорти би мене взяли по сій правді, коли менї на згадку про старого Флінта не пішов аж мороз по тілі! То без сумніву один з его практичних жартів! Сам один з тими шістьма поубивав він їх одного по другім, витягнув от сего єуди і поклав его після компасу — аж мороз іде по менї! Ноги довгі а волосє було жовтаве. Таки так, то мусить бути Аллярдіс. Пригадуєш ще собі Аллярдіса, Томе Морган?

— Ау, ау, — відповів на то Морган — я ще нераз собі его пригадую, він був менї винен гроші та й мій ніж взяв з собою на беріг.

— Коли вже бесїда про ніж — відозвав ся якийсь другий — то чому нема коло трупа его ножа?

— Флінт преці не був з тих, що морякам витрясав кишєні, а птиці чей его також не зїли.

— От до чорта! Таки правду кажеш! — Відозвав ся на то Зільвер.

— Та й не лишило ся ні найменшої річи — сказав Меррі, що все ще порпав ся межє кістками і шукав — нема ані мідяного гроша, ані коробки з тютюну. То щось несамовитого.

— Таки дійсно так — показував єму Зільвер. — І неприродно і неприлично. Але біда би нам тут була, товариші, як би Флінт ще жив. Шість мужа було їх тут та й нас тепер тут також шість, а нічо з них не лишило ся, лиш самі кости.

— Та же я на влясї очі видїв его вже трупом — сказав на то Морган. — Біль завів був мене єуди. Он там лежав він, а очі мав приложені мідяними монетами.

— Що він помер і пішов землю їсти, то річ певна — сказав той з обвизаною головою. — Але коли чий дух ходить, то певно Флінтів. Флінт не помер своєю смертю!

— Таки так — відозвав ся на то якийсь другий. — Він кидав ся як скажений, то знов верещав, щоби єму дати руму, а відтак сїпївав. Не знав більше ніякої, лиш „Пятнайцять мужа“, а я вам, товариші, кажу щирю правду, що з тої пори менї тотя пісня якось не так вже подобає ся, як давнїйше. Того дня була страшна спека, вікно було отверте і я чув зовсім чистим голосом, а при тім боров ся вже зі смертю.

— Досить вже того балаканя — відозвав

мі королівства. — Німеччина і Англія в спілці з Італією взяли ся будувати залізницю в Хіпі, а всім розходить ся о то, щоби експлуатувати хінські копальні. Німці будують залізницю в провінції Шан-тунг а англійсько-італійське товариство наміряє будувати їх головно в Ченг-сі.

Н О В И Н К И.

Львів дня 7-го марта 1898.

— У **Найдос.** Архієпископ-вдовиці **Стефанії** настало вчера мале поліпшене. Після білетину, видапого вчера о 7 год. 30 мін. запалене лівого крила легких і олегочної уступає поволи; праве крило не показує майже ніякої замітної зміни; ділане серця і стан сил достаточні Темпота тіла 37.1.

— **Вчешане торжество ювілею С. Св. Папи Льва XIII.** відбуло ся у Львові величаво. Зрана відбуло ся богослуженє в лат. катедрі, на котре вирушило в поході около 2.000 людей, товариств і робітників з прапорами і відзнаками цехів. Проповідь виголосив о. Теодорович, євлященик обр. вірменського. Вечером відбуло ся величаве освітлене міста.

— **С. Е. п. Намістник** кн. Сангушко виїхав в суботу по полудни на кілька днів до Відня.

— **Нові читальні „Просвіти“.** В місяць лютім с. р. внесено до ц. к. намістництва подання о заснованє нових читалень „Просвіти“ з отих 22 громад: Ляшки горішні і Вербиці повіту бобрецкого; Російна пов. богородчанського; Черниця пов. брідского; Ольхівка пов. долиньского; Довге пов. калуського; Острів (коло Щирця) пов. львівского; Увєс пов. підгаєцького; Камінка лісна пов. равского; Кліцько Іжмицької пов. рудецкого; Качанівка пов. скалатского; Теляже пов. сокальського; Опришівці і Узинь пов. стапівського; Тисьмениця пов. товмацького; Торске пов. заліщицького; Лисичинці, Шельняки, Клебанівка і Романове село пов. збаражского; Славна і Плієняни пов. золочівского; — **Всіх читалень „Просвіти“** (заложенних і зголошених) по конаць лютого 1898 року було 570. Декотрі повіти, що перше були

приостали, тепер рухають ся, н. пр. в збаражскім повіті сего року завязує ся вже пята читальня. Тільки в однім-однієтнім снітинськім повіті ще й доси нема ані одної читальні „Просвіти“.

— **„Союз крамарський“ в Перемишлі** запрашає делегатів читалень, крамарів і Вєч. оо. духовних на довірочну нараду, котра відбуде ся в пятницу 11 н. ст. марта, о 1 годни з полудня, в комнатах „Бесіди“. Порядок денний такий: 1) Справозданє з розвою крамниць в повіті; 2) справа заложєня товариства для торгівлі безрогами і худобою; 3) відчит „о переховуваню товарів“; 4) внесенє участників. Задля важности повешених справ просить „Союз крамарський“ всіх запрошених конечно на нараду прибути. Запрошенє вже розіслано.

— **Вже й в Гонолюю суть Русини.** Коли комусь з гніву грозять, то кажуть иноді, що пішлиють его там, де перець росте, або аж до Гонолюю, міста на острові Овагу, однім із Сандвічских островів на далеких тихих Океані. Отже аж до того острова, до Гонолюю, зайшли вже галицькі Русини; єсть їх там 34 душ з повіта борцівского. Они працюють там в плантациях тростини цукрової і заробляють на місяць по 35 долларів, але що на тім острові велика дорожня, то та сума (около 90 зр. на наші гроші) єсть їм ледви на житє і доля їх там незавидна.

— **Виріс за рік о 11 сантиметрів.** В Камінці Струмилової був молодий жидок Тігер, що мав ставити ся до войска, але дуже не мав охоти служити при нїм. Винаймив собі якогось другого жидка, очевидно не конче здібного до войска і підставив его під своїм іменем за себе. Комісія асентирунка увільнила заступника яко нездібного. То само стало ся і на другий рік, коли ставив ся знову той сам заступник. Але на третій рік Тігер не міг вже вислати того заступника і випукав собі якогось другого. При асентирунку показало ся, що новобранець чомусь за один рік став аж о 11 сантиметрів виспий, ніби виріс якимсь чудом. Комісія стала доходити причини єго незвичайного росту і дійшла єї. Правдиво Тігра приставлено тогди до Львова і тут показало ся, що він зовсім здібний, тай відбрано відтак до войска.

Т Е Л Е Г Р А М И.

Відень 7 марта. Стан недуги Архієпископа-вдовиці Стефанії від вчера поліпшив ся; поліпшенє трвало через цілу нивішню ніч.

Прага 7 марта. Вчера прийшло ту до малих розрухів уличних. По полудни в кількох домах повибивано вікна, одному студентови провалено голову. Арештовано пять осіб.

Константинополь 7 марта. В суботу з'явив ся якийсь чоловік у редактора болгарської газети „Новини“, Дмитра Македонського, і спитав по болгарски, чому в его газеті не оголошують ся якісь вісти. Македонський не знаючи нічого хотів розпитати у других членів редакції, а тогди той чоловік стрілив два рази до него з револьвера і зранив его тяжко. Злочинець утік а поліція слідить тепер за ним.

Переписка зі всіми і для всіх.

Оповідки.

— Заряд краєвого варстату для виробу забавок в Яворові посідає значну скількість на складі виробів для селян як: ложки, веретена, валки до тіста, цівки для ткачів, решета, рогіжки, магільниці, опалки, кобелі, кошкки, солом'янки, забавки для дітей і т. п. по дуже низьких цінах. При більшій замовленю опускає ся рабат.

— Потрібний єсть ученик вищої гімназії або академік яко учитель до двох приватистів з III класи гімназ. На подані услів'я дасть відповідь уряд парохіяльний в Хотинці почта Стубно.

Зверхність громади Куткір: Купця безпосередно не можемо Вам подати, але радимо так

ся Зільвер. — Він вже не живе та й не ходить, бодай не в яний день, то вже можете мені вірити. Отже ідім дальше по дубльони.

Ми пустились відтак дальше; але мимо великої спеки і мимо того, що ми ішли все па сонці, розбишакі вже не розбігали ся та не ішли викрикуючи лісом, лиш держали ся купи та розмавляли з тиха. Так налякали ся неживого буканіра, що відійшла їм була вся охота.

Глава тридцять друга.

Погоня за скарбами. — Голос з поміжи дерев.

По части з свої причини, по части задля того, щоби Зільверови і недужим дати нагоду трохи видихати ся, посідали всі скоро виїшли на сам вершок вижнини.

Позаяк вижнина на захід трохи спадає, представив ся нам з того місця, де ми спочивали далекий вид па всі сторони. Понад вершки дерев виділи ми перед собою лісистий пригірок облитий водою; коли же ми обернули ся позад себе, то могли споглядати не лиш на пристань і кістяковий острів, але й виділи далеко пово кляном і всхідною рівниною широче море. Саме понад нами піднімав ся горб „дальновид“, місяцями зарослий піллями, місяцями, стрімко спадаючий на долину. Не було чути ніякого шуму лиш далекий гук филь, що били об береги та як брєніли рої комах поміж бурьянами. На мори не було видко ані одного корабля, а величавий вид ще збільшав нашу самоту.

Зільвер за той час відпочинку робив деякі поміри своїм компасом.

— Майже в простій лінії від кістякового острова — казав він — суть три високі дерева! Плече горба „дальновид“ єсть, як мені здає ся, он то низьке місце. Навіть мала дитина знайшла би тепер скарби. Мене аж бере охота насамперед пообідати.

— Мене чогось страх бере — замуркотів Морган.

— То згадка про Флінта так мене розстроїла.

— От видиш, синоплку — дякуй Богови, що він вже не живе — сказав на то Зільвер.

— То був поганий чортиско — відозвав ся третій розбишак і аж стряс ся при тім — та й цілий аж синій на лиці.

— То від того, що пив багато руму — докинув Меррі. — Синій! Та ще й який. Отсе як-раз для него слово.

Від коли знайшли кістяк та зійшли на єю розмову, говорили щораз тихійше, так, що наконєць майже шептали а голос їх майже не переривав лісової тишини. Аж нараз з посередни дерев стоячих перед нами почув ся якийсь високий дрозжачий голос, що заспівав добре звістну стару пієню:

Пятнацять мужа на мерця скрини
Го—і—го, та і фляшка руму.

Я ще піколи не видів, щоби люди так страшно налякали ся, як ті морські розбишакі в сій хвили. Зблідли нараз як би їх хто зачарував, декотрі похалували ся, декотрі вхопили ся один другого, а Морган качав ся на землі.

— То Флінт, до...! — крикнув Меррі.

Пієня так нагло затихла, як і розпочала ся, так нагло, як би хтось сьпівакови рукою рот заткав. Як та пієня несла ся так здалека в чистім воздуху з поміж дерев, зробила на мене якесь дивне надприродне вражєнє, а ше більше на моїх товаришів.

— Ану, ступайте дальше — відозвав ся Зільвер, силууючись промовити — так не сьміє бути. То якийсь скажений почин, і я того голосу не знаю, але вірте мені, що то хтось хоче собі з нами збитки робити, хтось, що має так само тіло і кров як ось ви або й я.

Коли так говорив, набрав знов відваги, та й лице его прибрало знов звичайну барву. Та й другі стали вже опам'ятувати ся, коли той голос знову відозвав ся — але сим разом

вже не сьпівав, лиш поїє ся як би слабій, далекий поклик від котрого відбив ся ще слабій відгомін в яругах горба „дальновид“.

— Дарбі М'Грав — заголосив хтось — бо то ще найліпше слово, котрим можна той голос означити — Дарбі М'Грав! Дарбі М'Грав! — заголосив хтось раз по раз а відтак закляв і заверещав: Принеси сюди руму, Дарбі!

Буканіри аж остовніли і станули а очі їм аж на верх висадило. Довго ще, коли вже голос був прогомнів, споглядали они один на другого витріщивши очі зі страху.

— То Флінт а ніхто ипший, то вже певна річ! — відозвав ся один. — Втікаймо!

— То були его послідні слова — простогнав Морган — его послідні слова, які він сказав на кораблі.

Дік виймив свою біблію і став на голос молити ся.

А той Дік був колись честний хлопчиско, заким ще пішов був на море та понав ся в зле товариство.

Зільвер все ще стояв при своїм. Я чув як він дзвонив зубами, але таки не піддавав ся. — Ніхто на острові не чув нічого про Дарбіго — замуркотів він — ніхто лиш ми тут одні.

Відтак па силу промовив знову. — Товариші — казав він — я прийшов тут за тим, щоби забрати золото і ані люди ані чорти мене не здержать від того. Я за житя не бояв ся Флінта, та й тепер не бою ся, коли він вже неживий. Сімсот тисячів фунтів лежать тут навіть і не на чверть милі далеко звідси. Чи видів хто, щоби якийсь лицар щастя ізза запитого старого з синім носом а дотого ще й неживого моряка покидав ся такого множества долларів?

Але по его товаришах не було видко, щоби они знов набирали відваги, скорше брав їх ще більший страх від їх безбожних слів.

— Стережись Джеку! — відозвав ся Меррі. — Не визивай духів.

Прочі зі страху як би онімїли. Були би

вробити: Напишіть лист до посла п. Михайла Кульчицького радника судового в Богородчанах і спитайте его, від кого і в якій ціні в его повіті спроваджувано кукурудзу та чи не міг би він безпосередно через того купця казати вислати Вам один вагон кукурузи. Він певно Вашій просьбі не відмовить. Напишіть також картку до Редакції „Буковини“ в Чернівцях (ул. Петровича ч. 2) і скажіть, що потребуєте цілий вагон кукурузи, але подайте якої, чи на муку, чи на насінє. — 120: 1) Скоро маєте шум в ушах і педочуваєте, то найліпше зарадити ся безпироволочно якогось лікаря, щоби недуга не задала ся, бо опісля може бути ще гірше і трудно буде вилічити ся треба буде і довшого часу і великих коштів. Яка єсть тій педузі причина, то може Вам сказати лиш лікар, коли Вас докладно огляне. Причиною може бузи якась катаральне запалене внутрішньої частини уха. Без помочи лікаря не дасте собі ради, а запедбанем або може ще й якими т. зв. „домашніми“ ліками можете собі лиш пошкодити. — 2) Що значить слово „Palo“ — не можемо Вам на певно сказати, бо треба було подати бодай, при якій нагоді попало ся Вам то слово. На здогад можемо хиба лиш то сказати, що Палю зве ся місце купелеве і приєлок громади Чівітавеккіа (Civitavecchia) коло Риму на побережю Ліворно-Рим. — 3) Трудна річ, скоро не маєте ніяких даних. Такого самого імени, як Ваше, єсть багато родин німецьких. З книги адресової Lehmann-a могли би Ви довідати ся, які єуть у Відні купці того імени, а даліше дохіджене треба би хиба повірити якому адвокату в Відні. — На зміцнене волося можете ужити масти танинової або води лопухової, також оливи лопухової. Але скоро Вам волосє з вуєв дуже випадає, то обголіть; оно опісля само від себе скріпнєть ся, треба лиш через якийсь час голити. Добре би було зарадити ся доктором, бо причиною може бути якась поважніша нашікрна хвороба. — **Иос. К. в Заг.** Треба би знати, яка була та червона краска, від якої біле закрасило ся. Ми здогадуємо ся, що найскорше анілінова; в таким случаю треба би біле перепрати в ректифікованім спиритусі, а краска найскорше цуєтиль. Впрочім можна би й перепрати в чистой, мяг-

кій воді і вивісити на сонце, але від сонця аніліна аж по довшім часі зблідне і зовсім цезне, скоро біле лиш слабо закрасило ся. Як би була якась инша краска, то треба ужити хльорового вапна, але трошки, так, щоби воду від него було лиш ледво чути хльором. В тій воді треба біле випрати, а відтак ще раз в чистой воді добре переполокати. Коли біле від аніліни не дуже сильно закрашене, то спробуйте ужити лиш міцної горівки. Спиритус чи горівка — материял трохи за дорогий до прання, але иншої ради нема на аніліну, а за науку треба часом і дорого заплатити. Хльорове вапно можна купити в аптеці. — **Теофіл Л. в Бодн.** За щирі слова признаня складаємо Вам подяку а рад послушаємо і будемо по можности старати ся їх виконати. На слово „щирі“ кладемо особливу вагу, бо Ви зовсім не інтересовані, ані не знаючи нас (так само як і ми Вас) даєте вираз правді спонукані лиш нею самою. А що-ж скажете на то, що у нас єсть багато таких, котрі навіть хотіли би зачисляти ся до висшої „інтелігенції“, а всіми силами відраджують селянам читати „Народ. Часопись“. Чи хиба то не темна голота, чернь, а не інтелігенція, котра хотіла би, щоби й селянин був так само темний як і опи? — **Єгомость з Равлички.** Прибраній Вами знак „єгомость“ може певно когось гнівати і зовсім справедливо. У нас звичайно по селах називають пан-отців „єгомостями“, а хто читає переписку, міг би собі погадати, що то Ваші пан-отці є ставлять такі питання, часом — вибачте — навіть дуже не мудрі хоч би н. пр. і таке, як ось чи ліпше є світло нафтове чи електричне, бо Ви би хотіли завести у себе електричне світло. Не вже-ж Ви маєте кільканайцять тисячів до викинення па електричні машини на то, щоби Вам до писання таких питань присьвічувала електрика? На що приборати собі якісь придомки, коли преці можна підписати ся — і так повинно бути — повним іменем, а просити лиш, щоби відповідь була дана під скороченням знаком таким а таким. Хто уміє писати повинен завжди і всюди підписувати ся своїм повним іменем. — При сій нагоді, коли Ви інтересуєте ся фотографуванем, звернемо Вашу увагу на то, що тепер накладом книгарні Wilhelm Knapp in Halle

виходить Encyclopädie der Photographie зошитами по 1 марці до 8 мар. Вийшло вже 23 зошитів. — **І. К. Ч. 36.** Може бути, що у нас колись була згадка про то, що якийсь лікар французький винайшов лік від сухит, але то ще не значить, щоби той лік мав дійсно помагати. Такого ліку ми ані в „Добрих радах“ ані в „Переписці“ нікому не дораджували, бо проти сухит не придумано доси ніякого зовсім певного ліку; можна недужого лиш через якийсь час удержувати при житю. Не треба однак недужому говорити, що він має сухоти і відбирати єму надію на поліпшенє, бо надія піддержує чоловіка, а коли чоловік тратить надію, то і сили его тим скорше опускають. — **Гр. Гонт. в Л.** Коби так до серії Вашого льосу вийшло було і число 80, були би-сте виграли 50 зр., а так осталась Вам і на дальше надія, дай Боже, щоби хоч на 10.000 зр. сповнилась ся. — (Дальші відповіді пізнійше).

(Просимо присилати питання лиш на імя редактора Кирила Кахнікевича, а не присилати ані марок ані карт кореспонденційних до відповіді).

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улица Академічна ч. 8. продає слідуєчі книжки: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезії часть I, 1 зр., Книга казок, поезії часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. I. 80 кр., ч. II. 80 кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр. — Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4-50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезій ч. I. 20 кр., З чудного поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінг-Герасимович. Що то є господарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Дніпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезії ч. I. 20 кр. — Михайло Старичий. В темраві, драма 20 кр. — Юлій Верне. Подорож довкола землі 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницький. Титарівна, драма 20 кр. — Василь Шурат. Замітки до Черниці Шевченка 10 кр., — Чернера республика на Афоні 10 кр., Пісня про Ролянда 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість, 20 кр. — Митро Омелькович. Писання українські 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

Розбишани на ріці Місісіпі. Повість з життя американських полішуків в перекладі К. Вербенка, вийшла особною книжкою (609 стор. друку) і продає ся по ціні 80 кр. в книгарні Ставропигійській, тов. ім. Шевченка і у накладця К. Паньковського.

Надіслане.

П. к. акційний упр. галиц.

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

перевіє

Контору виміни і відділ депозит.

котрих бюра містили ся дотепер в мезаніні власного будинку до локалю фронтного в партері.

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує залички на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартістні і дає на них залички.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозита заховавчі (Safe Deposits).

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній шкоров до виключного ужитку і під власним ключом, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійші зарядженя.

Приписи відносячі ся до того рода депозитів одержати можна безплатно в відділі депозитовім.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

таки розбігли ся на всі сторони, як би мали відвагу до того, але зі страху держали ся разом і збили ся в гурток коло Джека, як би хотіли з его приміру набрати відваги. А він досить запанував сам над собою.

— Духа? Може — сказав він. — Але одно мені при тім не яєне. Я чув відгомін. А преці як ніхто з людей не видів духа з тіпцю, так і ніхто не чув того, щоби від духа ніє ся відгомін. Того нема в єввіті.

Сей доказ здавав ся мені дуже слабим. Але годі сказати наперед, що може вплинути на настрої забобонних людей і на моє велике диво показало ся, що сей доказ переконав Джорджа Мерріго.

— Та й знову правду кажеш, Джеку — сказав він. — у тебе без сумніву розумна голова на карку. Ідїть лиш дальше товариші! Мені видить ся, що ви, люди, па фальшивій тропі. А коли я собі погадаю, то признаю, що то голос трохи подібний до Фліттового, але мені нагадав все-таки якийсь инший. То був голос —

— То був Бен Гуна голос, до чорта! — крикнув Зільвер з цілої сили.

— Таки по правді так — відозвав ся Морган і аж підскочив.

— А м же то не така велика ріжниця? — спитав Дік.

— Бен Гуна нема тут живцем так само як і Фліпта.

Старші моряки стали єсмїяти ся з его замітки.

— Лихо бери Бен Гуна — відозвав ся Меррі. — Чи живе чи не живе, его ніхто не боїть ся.

Дивна річ, як борзо тепер змінив ся їх настрої, так на їх лиця виступила знову природна барва. Незадовго зачали знову весело розмавляти з собою а відтак позбиравши знаряди на плечі пустились знову в дальший похід. По переду ішов Меррі з Зільверовим компасом в руці, щоби позітати в простім напрямі з кістяковим островом. Він правду сказав:

Бен Гуна чи живий, чи неживий був би нікого з них не напудив.

Лиш один Дік держав ще свою біблію в руці та оглядав ся зі страхом підчас походу — примір, на котрий другі буканіри зовсім не зважали, а котрий Зільверови дав навіть нагоду до насмішків.

— А я тобі не казав — говорив він до Діка — а я тобі не казав, що ти поєсував свою біблію. Чи гадаєш, що дух буде собі тепер богато робити з неї, коли на ню вже навіть і присягати не можна? І тільки ні! — І він показав при тім па пальцях.

Але Дік не успокоїв ся і мені зараз стало яєно, що він заведужав; спека, утома і нагній перестрах прискорили пропасницю, як то др. Лайвезі заповів наперед.

Тут на вершку можна вже було добре іти і ми стали знову сходити трохи на долину, бо вижила, як то я вже сказав, спалада трохи на захід. Тут росли і великі і малі пінії, далеко одта від другої, а навіть межі купками мушкатових дерев і азальїями виділи ся широкі полянки з розпаленим від сонця піском. Коли ми так перейшли досить далеко через оєров на північ, підходили ми з одного боку що раз ближше до плечий горба „Дальновида“, а з другого показував ся нам що раз ширший вид на той західний залив, де колись вітри і філі кидали мною в човенці як пилкою.

Ми дійшли були до першого високого дерева, але то не було того, до котрого нас справляв компас. Так було і з другим. Трете виставало з низьких корчів майже двіста стіп в гору. Було то справдісне велит-дерево, з червоним інем а такого обєму як хата і в его могла би безпечно ціла компанія відбувати свої вправи. Єго, мусить, було видко далеко па мори як із всходу так і заходу і мені було то дивно, що оно не було зазначене на карті яко знак мореплавний.

(Дальше буде).

КНИГАРНЯ**С. А. КРИЖАНОВСКОГО В КРАКОВІ**

поруцае

слідуючі книжки наукові педагога Райскера:

НАЙЛІПША МЕТОДА

найменша до дуже скорого а ґрунтового вичученя ся чужої мови без учителя, в поясненнями вимови і в ключом на кінці кожної книжки:

„Самоук“ **Руско-Німецкий** по 15, 30, 52 кр. і ар. 4-04. **Польско-Німецкий Самоук** вступний курс (**Елементар**) по 15, 30, 52 кр.; курс I-ший 90 кр., курс II-гий ар. 2-30, комплет (оба курси) 3 ар.„Самоук“ **Польско-Французский**, курс I-ий 13 вшиток, курс II-гий 24 вшиток, Граматика Польско-Французска 10 вшиток по 22 кр., за посліплатою висилає ся лиш **20, 10** або **6** вшиток.„Самоук“ **Польско-Анґлійский** курс I-ший ар. 1-12, курс II-гий ар. 1-80, комплет ар. 2-62.**Американський Провідник** в бесідах II-ге значно збільшене 75 кр.„Самоуки **Славні Люди**“ т. е. 33 життєписий найславніших людей, в 16 ілюстраціями, ар. 1-20, в гарній оправі ар. 2-25.**Петефі Олександр** король угорских поетів, безсмертний поет, убожаемый мадарским народом, поет над поетами, ар. 1-05, в гарній оправі ар. 1-80.

Дістати можна у всіх книгарнях.

17

„КУХАРКА РУСКА“

в мові рускій вийшла в друку і обнимає:

Науку вареня знаменитих правдиво руских страв. Найрізнійші супи і додатки до суп. — Всякі печені — арапи, бігоси, гуляші, флячки, кльоти і т. п. — **Науку робленя сосів** горячих і студених. — **Маринования шпанов** і всякої вудженини. — **Знаменяті руляди**. — **Найрізновидніші мучні леґоміни**. — **Приладжене знаменитого набілу** і т. п.**Ціна 70 кр.**

По прясланю перекажам поштовим 76 кр. доконує посилку franco

Народна Друкарня**Ст. МАНЕЦКОГО**

Львів, Готель Жоржа. 14

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Газети Львівської“, „Народної Часописи“, і всіх інших часописий приймає виключно ново отворена „Агенція дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенція ся приймає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини

ГОЛОВНИЙ СКЛАД і ЕКСПЕДИЦИЯ

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.**Агенція дневників і оголошень**

приймає також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnika Illustr.

Ново отворена

Агенція дневників і оголошень**у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.**

приймає

ОГОЛОШЕННЯ

до всіх дневників

по цінах ориґінальних.

До Народної Часописи**всілякі****ОГОЛОШЕННЯ**

приймає виключно

АГЕНЦИЯ**ДНЕВНИКІВ і ОГОЛОШЕНЬ****у Львові, Пасаж Гавсмана ч. 9.**